

- „Тѣи часове менз съ смъртни бѣли,
„Други менз тѣй нещѣть бѣдаты мѣли,
„Кои щѣть ми тѣжной послѣ дѣйдѣть
„И съ великѣя радость мене прѣйдѣть.
„Дѣша-та ми дни тѣкъ прокажда,
„Нить адехъ, нить марехъ за жаждѣ,
„Нз еднакво тѣкъ надъ него хѣвчехъ,
„И нѣговый-тз гробъ тѣка рѣвчехъ.
„Па кога выхъ съ вѣчь уморѣла,
„Тогда вы съ малко одморѣла;
„На ледено-то и мъртво тѣло
„Мой Орестанъ, ахъ! любезно чѣло!
„Най послѣ го въ гробъ покрехъ, облѣкохъ,
„И мѣ съ по тѣй съ сердце обрѣкохъ,
„Че щѣ тѣкъ надъ него ахъ! да плѣчѣ,
„До послѣдний-тз мой часъ да грѣчѣ.
„Междѣ тѣмъ ма тагота обѣри,
„Почна гладъ утробѣ да ми мѣри.
„Съвѣсть моя мене не допѣсти. . .
„Ни бестествѣ мой животъ отпѣсти,
„Кой ми е горчивъ като живѣнѣ,
„А за самѣ-тѣ смърть ахъ! копнѣнѣ;
„И тогда облѣкохъ тѣй одѣло,
„И прѣдѣзехъ тѣй пастырско дѣло;
„Спасително, и мило жилище,
„И послѣдно мое привѣжище.
„И отъ онѣй вѣрма и до сѣга.
„Сама-та утѣха ми налѣга;
„Свакий день на гробъ той да дохѣждамъ,
„Кой и мой ще бѣде да похѣждамъ;